

Λήμνος: Πανηγύρισε η μοναδική ασκεπής εκκλησία στον κόσμο

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου](#)

Γιόρτασε την Λαμπροτρίτη στη Λήμνο η Παναγία Κακαβιώτισσα, η μοναδική ασκεπής εκκλησία στον κόσμο, με την συμμετοχή πλήθους πιστών που ανέβηκε με τα πόδια στο βουνό Κάκαβος για να προσκυνήσει την εικόνα της Παναγίας και να συμμετέχει στις θρησκευτικές εκδηλώσεις.

Στη Θεία Λειτουργία χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου κ. Ιερόθεος. Στην κορυφή του βουνού Κάκαβος της Λήμνου βρίσκεται το γραφικό εκκλησάκι, μοναδικό στον κόσμο για την αρχιτεκτονική του.

Δεν έχει στέγη και είναι μέσα σε μια μεγάλη κοιλότητα, σαν σπηλιά, την οποία σχηματίζουν τα βράχια στην κορυφή του βουνού.

Είναι αφιερωμένο στην Παναγία και από το βουνό Κάκαβο ονομάστηκε Παναγία η Κακαβιώτισσα, ανήκει στην ενορία του χωριού Θάνος και βρίσκεται μεταξύ του Θάνους και της παραλίας του Ζεματά.

Σύμφωνα με την παράδοση, τον τόπο αυτό επέλεξαν Μοναχοί οι οποίοι ανήκαν στη

Μονή της Μεγίστης Λαύρας του Αγίου Όρους, ήρθαν από τον Άγιο Ευστράτιο για να προστατευθούν από τις επιθέσεις των Τούρκων. Εδώ έκτισαν το εντυπωσιακό αυτό εκκλησάκι, εκτιμάται το 1300. Στην περιοχή φαίνονται, μέχρι σήμερα, χωράφια τα οποία καλλιεργούσαν καθώς επίσης και ένα πηγάδι.

Με το πέρασμα των χρόνων οι Μοναχοί έφυγαν από τη ζωή και ο τελευταίος αποφάσισε να πάει στο Άγιο Όρος. Πριν αναχωρήσει βρήκε έναν Λημνιό βοσκό, από την οικογένεια Μουμτζή ο οποίος είχε μάντρα κοντά στο εκκλησάκι, και του εμπιστεύθηκε την εικόνα της Παναγίας, άφησε δε εντολή να λειτουργεί το εκκλησάκι στην εορτή της Υπεραγίας Θεοτόκου (15 Αυγούστου) και κάθε τρίτη ημέρα της Λαμπρής (Λαμπροτρίτη). Κατόπιν, σύμφωνα με την παράδοση, έριξε το ράσο του επάνω στη θάλασσα, το οποίο έγινε βάρκα, και έφυγε στο Άγιο Όρος. Την εικόνα σήμερα έχουν οι απόγονοι της οικογενείας και την μεταφέρουν στο εκκλησάκι τις ημέρες των εορτών.

Πολλοί περιηγητές και προσκυνητές επισκέπτονται την περιοχή. Η πρόσβαση στο εκκλησάκι γίνεται αρχικά με αυτοκίνητο (10 λεπτά από την Μύρινα) και κατόπιν πεζοπορία σε μονοπάτι διάρκειας περίπου 45 λεπτών.

Το Μετόχι αναφέρεται σε έγγραφα της Μονής Μεγίστης Λαύρας από το 1300 ως ιδιοκτησία της. Επίσης, κατά την απογραφή του 1.356 όταν διοικητής της Λήμνου ήταν ο Μανουήλ Λάσκαρης αναφέρεται ως Μετόχι της Μονής της Μεγίστης Λαύρας και πριν και μετά της άλωσης της Κωνσταντινουπόλεως.

Πηγή: Σάθας – Μεσαιωνική Βιβλιοθήκη – ertnews.gr